

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**COLLATIO-||NVM SACRARVM|| LIBRI VIII.|| Tilmanni
Bredenbachij S. Th. D.||**

Bredenbach, Tilmann

Coloniae Agrippinae, 1592

VD16 B 7378

58. De duobus viatoribus, quorum alter alterum cruce se signantem
contra vim potestatis, irridens, fulmine interijt.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-65002](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-65002)

Refertur in eodem Dialogo, iam tertium excuso (vt author in præfatione scribit) quod, cum Pharellus & Viretus primum Genevæ secretò concionarentur, & Catholicò ritu in solempni quodam festo virginis Deiparæ Processio cum SS. reliquiarum deportatione institueretur, matrona quædam primaria & Deiparam & sacerdotes irrisit, postmodum enixa sit puerum mortuum. Quo viso, aperte sinistram suam machinationem confessâ sit, nimirum se iam antea decreuisse, non permittere prolem suam à quoquam sacerdote baptizari, sicuti nec baptizata est.

De duobus viatoribus, quorum alter alterum cruce se signantem contra vim tempestatis, irridens, fulmine interijt.

CAP. LVIII.

Subiungitur & aliud in eodem Dialogo, memoratu dignum de duobus Genevæ Lausannam euntibus, cumque tempestas gravis ingrueret, cum tonitruo & fulgure arque alter illorum se signaculo S crucis antiquissimo Christianorum ritu muniret, alter cum irridens, sicine, inquit, vis muscas à naso tuo abigere? nam huiusmodi faciliis omnia sacra ludificantur: & ecce protinus denuo cælum intonat, idemque ille irrisor fulmine percussus emoritur, altero isto cruce signato incolumi manente, qui mox rem gestam per totam Gene-

Geneuam diuulgauit. Ad omnē progressum, inquit Tertullianus, atque promotum, ad omnem aditum & exitum, ad vestitum, & calcetum, ad lauacra, ad mensas, ad lumina, ad cubilia, ad sedilia, quacunq̄ue nos conuersatio exerceat, frontem crucis signaculo terimus.

Ioan. Nauclerus in Chronicis generat. 50. memorabile exemplum de triginta Iudeis in diuiniſſ. Eucharistiis ſeuientibus, Circa annum D. 1492. grauiſſe punitis.

CAP. LIX.

Genus hominum, calamitosissimum Iudæi, nouissimè anno salutis 1492. die 22. mēsis Octob. in oppido Sternnbach, sub dominio Principum Magnopolensium, auxilio Petri Sacerdotis, Eleazar Iudæus & complices sui, Sacramentū Eucharistię diuinissimum per hostias maiorem & minorem obrinentes, has perforarunt, et cruo ilico proſiliit, quo linteum præcinctum ruborē accepit. Quo miraculo territi, ad Petrum id deferunt. Principes autem illustres Balthasar & Magnus fratres, re comperta, cum vestigia vulnerum, quæ remanserant cernerēt, Iudæos cremari fecerunt xxx. numero. Petrus verò prædictus sacerdos se illis vendidisse confessus est, & quomodo post puncturas Iudęi Sacramentum cruentum & panno inuolutum sibi restituerint, & quòd, suffoderit in terram, vbi eo indicante, inuentum est cruore conspersum, Sacerdos degradatus